

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23S/186/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6019200521
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6019200521.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej (sudca spravodajca) a členov JUDr. Drahomíry Mikulajovej a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v právnej veci žalobcu: B. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX/XX, XXX XX N., Z., právne zastúpený: JUDr. Mgr. Lucia Príčová, advokátka, E. X, XXX XX R. R., korešpondenčná adresa: U. F. XX, XXX XX R. R., proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, Sládkovičova 25, 974 05 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BB2-108-003/2019-SK zo dňa 30.05.2019, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodnutie žalovaného Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica č. PPZ-HCP-BB2-108-003/2019 - SK zo dňa 30. mája 2019, ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa Oddelenia cudzineckej polície PZ Banská Bystrica č. PPZ-HCP-BB5-296-021/2019 - PP zo dňa 07. marca 2019 z r u š u j e a vec vracia orgánu verejnej správy 1. stupňa na ďalšie konanie.
II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi dôvodne vynaložené trovy konania v rozsahu 100% vo výške, ktorá bude vyčíslená v uznesení o výške trov konania, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré bude vydané po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovi bol udelený prechodný pobyt na území SR podľa § 22 ods. 1 písm. b) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o pobyte cudzincov“), a to na účely podnikania. Tento pobyt bol udelený rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB5-560/2012 zo dňa 08.11.2012 a bol následne obnovovaný, naposledy do 30.04.2019.
2. Žalobca zároveň počas prechodného pobytu požiadal o udelenie dlhodobého pobytu podľa § 52 ods. 1 písm. a) Zákona o pobyte cudzincov, ktorý je podľa § 42 ods. 2 písm. c) tohto zákona trvalým pobytom.
3. Rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB5-284-004/2018-PP zo dňa 14.02.2018 Oddelenie cudzineckej polície PZ Banská Bystrica (orgán verejnej správy 1. stupňa) rozhodlo, že žalobcovi podľa § 36 ods. 1 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov ruší prechodný pobyt, ktorý mu bol udelený na účel podnikania podľa § 22 ods. 1 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov, pretože zistil existenciu dôvodného podozrenia, že ako štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí žalobca bezpečnosť štátu, t. j. skutočnosť, ktorá je dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov.
4. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB2-68-007/2018-SK zo dňa 17.04.2018 tak, že odvolanie v celom rozsahu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

5. Vyššie uvedené rozhodnutia o zrušení prechodného pobytu boli predmetom prieskumu v konaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici ako správnym súdom a správny súd rozsudkom č. k. 23S/70/2018-203 zo dňa 17.10.2018 rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa zrušil, a vec vrátil orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie.

6. Potom, ako bolo predchádzajúce rozhodnutie, týkajúce sa zrušenia prechodného pobytu žalobcu, správnym súdom zrušené, orgán verejnej správy 1. stupňa konal ďalej a vydal rozhodnutie č. PPZ-HCP-BB5-296-021/2019-PP zo dňa 07.03.2019, ktorým podľa § 36 ods. 1 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov zrušil žalobcovi prechodný pobyt na území SR, ktorý mu bol udelený s platnosťou do 30.04.2019 na účel podnikania podľa § 22 ods. 1 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov, ako štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý koná v mene obchodnej spoločnosti a nie je v pracovnoprávnom vzťahu, pretože orgán verejnej správy 1. stupňa zistil existenciu dôvodného podozrenia, že ako štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, t. j. boli zistené skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov.

7. V odôvodnení svojho rozhodnutia orgán verejnej správy 1. stupňa poukázal na ustanovenia § 36 ods. 1 písm. b) a ods. 2, § 33 ods. 6 písm. b), § 2 ods. 1 písm. l/ a § 120 ods. 1 Zákona o pobyte cudzincov. Zároveň uviedol, že ustanovenie § 120 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu SR zo dňa 12.12.2018 nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 3, čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 13 ods. 4 Ústavy SR a s čl. 47 Charty základných práv, preto ho orgán verejnej správy 1. stupňa neuplatnil, teda podľa tohto zákonného ustanovenia nepostupoval (na rozdiel od rozhodnutia zo dňa 14.02.2018, pretože v čase vydania tohto rozhodnutia ustanovenie § 120 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov bol platným a účinným).

8. Ďalej orgán verejnej správy 1. stupňa poukázal na informácie obsiahnuté v utajovanej písomnosti č. SIS-65/52-D-4-2/2019-S, spracovanej Slovenskou informačnou službou (evidované na Riaditeľstve hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica pod č. PPZ-HCP-BB-D-3/2019), stupeň utajenia „N.". Uviedol, že oprávnená osoba na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami vyhodnotila konanie žalobcu uvedené v tejto informácii ako konanie definované v § 2 ods. 1 písm. l/ Zákona o pobyte cudzincov s tým, že činnosť žalobcu môže predstavovať riziko pre bezpečnosť štátu, a teda je naplnený zákonný dôvod na zrušenie prechodného pobytu.

9. Orgán verejnej správy 1. stupňa ďalej uviedol, že takto formulované odôvodnenie jeho rozhodnutia je v súlade s ustanovením § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Orgán verejnej správy 1. stupňa disponoval informáciami utajovaného charakteru, pri ktorých neuvádzanie podrobného odôvodnenia v rozhodnutí podľa Správneho poriadku je opodstatnené predovšetkým z dôvodu ochrany utajovaných skutočností. V prípade odôvodnenia rozhodnutia v tom zmysle, že by tieto informácie, ktoré sú predmetom utajovanej skutočnosti, boli zverejnené, mohlo byť dôjsť k vyzradeniu utajovaných skutočností nepovolanej osobe. Orgán verejnej správy 1. stupňa nedisponuje oprávnením, ktoré by mu umožňovalo v odôvodnení rozhodnutia rozpisovať, akého konania sa mal žalobca dopustiť, nakoľko ide o informácie, ktoré podliehajú zákonu č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane utajovaných skutočností"). Preto bolo v rozhodnutí uvedené len číslo záznamu a zdroj, z ktorého informácia pochádza. Zákon o utajovaných skutočnostiach umožňuje oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami okrem sudcov aj advokátom, a to so súhlasom riaditeľa SIS.

10. Ďalej orgán verejnej správy 1. stupňa vyhodnocoval podmienky v zmysle § 36 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov a uviedol, že dôvodom zrušenia prechodného pobytu žalobcu je jeho konanie, ktorým pri jeho pobyte na území SR môže ohrozovať bezpečnosť štátu, čo je závažné zistenie. Ak osoba s udeleným prechodným pobytom na území SR vykonáva činnosť a správa sa tak, že ohrozuje demokratický poriadok, zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo ktorá porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie, je v záujme štátu udelený pobyt, vzhľadom na ochranu jeho bezpečnosti, zrušiť. Z hľadiska bezpečnostného záujmu SR (jeho občanov) je tento záujem nad záujmom práv a slobôd účastníka konania na území SR.

11. Žalobcovi bol udelený prechodný pobyt na účel podnikania. Podľa § 22 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov sa udeľuje na predpokladaný čas podnikania, najviac na 3 roky. Žalobca je ženatý a jeho manželka uviedla na úradnom tlačive žiadosti o udelenie pobytu ako adresu svojho trvalého pobytu adresu na Z.. Na území SR mala udelený prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny od 17.06.2013. Od 29.03.2018 mala udelený prechodný pobyt na účel podnikania a od 04.09.2018 má na území SR udelený dlhodobý pobyt. Od 27.05.2014 je zapísaná v Obchodnom registri ako vedúca organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby so sídlom v R. a v predmete registrovaných činností koná samostatne. Je prihlásená na adrese v obci A., okres E. spolu s deťmi. Z manželstva žalobcu pochádzajú 3 deti s tým, že najstaršia dcéra, narodená v roku XXXX, má udelený prechodný pobyt od 01.08.2018 na účel podnikania. Aj keď má na území SR rodinu, v tomto smere je dcéra samostatná. Syn narodený v roku XXXX (narodený na Z.) má udelený prechodný pobyt na území SR od 17.06.2013, od 14.09.2018 dlhodobý pobyt a je evidovaný na adrese pobytu ako matka v okrese E.. Jeho pobyt v prípade zotrvania na území SR je naďalej legálny. Syn narodený v roku XXXX v R. R. má rodný list SR, ale je štátnym príslušníkom Z., má udelený prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny s platnosťou do 30.04.2019, je evidovaný na adrese pobytu ako matka a v prípade jeho zotrvania na území SR je možné v zmysle právnej úpravy naďalej jeho pobyt legalizovať a ponechať. Žalobca je konateľom v spoločnosti s ručením obmedzeným so sídlom v R. a ďalšej spoločnosti s ručením obmedzeným so sídlom v U. R., za ktorú konajú traja konatelia. Svoju podnikateľskú činnosť na území SR môže zrušiť, preniesť na inú osobu, naďalej vykonávať, prípadne zosúladiť v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka.

12. Orgán verejnej správy 1. stupňa uviedol, že žalobcu z územia SR nevyhostuje, nezakazuje mu pobyt na území SR a nijako ho neobmedzuje na slobode pobytu a pohybu, ale len rozhoduje o ukončení konkrétneho druhu pobytu - prechodného, nakoľko nastali dôvody na jeho zrušenie.

13. Zrušenie prechodného pobytu cudzincovi bude vždy vo väčšej alebo menšej miere predstavovať zásah do jeho rodinného alebo súkromného života, avšak treba uviesť, že právo na rešpektovanie rodinného a súkromného života nie je právom absolútnym. Žalobca nebol vyhostený do domovskej krajiny, a preto nie je povinnosťou orgánu verejnej správy 1. stupňa skúmať prípadné prekážky brániace vyhosteniu. Žalobca slobodne a často cestuje do zahraničia a vracia sa na územie SR, a to ako štátny príslušník Z. s udeleným prechodným pobytom. Neobstojí tvrdenie, že zotrvaním v domovskej krajine by bola ohrozená osobná bezpečnosť a život žalobcu, ako aj bezpečnosť a život jeho rodiny s poukazom na to, že sa nemá kam vrátiť. Žalobca spolu s rodinou vykonáva cesty na Z. a podľa záznamu v informačnom systéme bolo zistené, že napríklad aj dňa 01.02.2018 s manželkou a synom vycestoval motorovým vozidlom na Z..

14. Podľa orgánu verejnej správy 1. stupňa dôsledky zrušenia prechodného pobytu nebudú neprimerané zistenému dôvodu na jeho zrušenie. Neobstoja ani poukazy na to, že v domovskej krajine žalobca predal nehnuteľnosti a iný majetok a zrušil väzby s rodinou Z., a preto sa nemá kam vrátiť. Je naďalej občanom Z., a tak, ako splnil podmienky na udelenie prechodného pobytu na území SR, takisto si môže pripraviť podmienky na život v domovskej alebo inej krajine po splnení príslušnej legislatívy.

15. Pokiaľ žalobca namietal nemožnosť návratu do domovskej krajiny, v tejto súvislosti orgán verejnej správy 1. stupňa uviedol, že preukázal bezúhonnosť v domovskom štáte a dôkazy o tom, že do domovského štátu cestuje, dokonca aj s rodinou. Bezpečnosť žalobcu a jeho rodiny nie je v žiadnom prípade napriek konfliktným východným oblastiam Luhanska a Donecka ohrozená. Európska únia s Z. uplatňuje bezvízový styk, takže cestovanie po splnení podmienok na územie členských štátov, ako aj na územie SR, nie je ničím obmedzené, len dĺžkou doby pobytu.

16. Existencia dôvodného podozrenia o tom, že žalobca pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, ktorá bola zistená a dokumentovaná, je dôvodom na zrušenie prechodného pobytu udeleného na účel podnikania a na následné znehodnotenie vydaného dokladu o pobyte, ktorý bol platný do 30.04.2019.

17. Proti uvedenému rozhodnutiu orgánu verejnej správy 1. stupňa podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB2-108-003/2019-SK zo dňa 30.05.2019 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

18. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa je v súlade so zákonom, a že vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Prvostupňový

orgán bol povinný postupovať podľa § 36 ods. 1 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov a zrušiť prechodný pobyt žalobcovi, nakoľko v súvislosti s konaním o jeho žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu na území SR vystali závažné skutočnosti, ktoré mali zásadný vplyv na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o dlhodobý pobyt, a teda zároveň boli dôvodom na zrušenie udeleného prechodného pobytu na území SR na účel podnikania. Závažnými skutočnosťami bola v prvom rade informácia zo SIS, ktorá bola uvádzaná aj v administratívnom spise o zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu.

19. Oprávnená osoba sa v rámci riadneho preskúmania skutkového stavu veci oboznámila s písomnosťou zaevidovanou pod č. PPZ-HCP-BB2-108-001/2019-SK a dospela k záveru, že aktivity žalobcu môžu predstavovať riziko pre bezpečnosť štátu a informácie obsiahnuté v utajovanej písomnosti svedčia o dôvodnom podozrení vo vzťahu k ohrozeniu bezpečnosti štátu. Žalovaný konštatoval, že nedisponuje oprávnením, ktoré by mu umožňovalo v rozhodnutí uviesť, akého konania sa mal žalobca dopustiť, nakoľko zistenia vychádzali z informácie podliehajúcej Zákonom o ochrane utajovaných skutočností.

20. K bližšiemu špecifikovaniu dôvodu, pre ktorý došlo k zrušeniu prechodného pobytu žalobcu, žalovaný poukázal na charakter utajenia informácie podanej SIS v zmysle § 2 ods. 6 zákona č. 46/1993 Z.z. s tým, že charakter tejto informácie vylučuje, aby jej obsah bol v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu, a následne v rozhodnutí o zrušení prechodného pobytu na území SR, bližšie špecifikovaný. Prvostupňový orgán nedisponoval oprávnením, ktoré by mu umožnilo v rozhodnutí rozpísať, akého konkrétneho konania sa mal žalobca dopustiť. Išlo o informácie podliehajúce režimu utajovaných skutočností, upravených zákonom č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon ochrane utajovaných skutočností“), a zároveň podliehajúce špeciálnemu režimu, ktorý je upravený v Zákone o Slovenskej informačnej službe, konkrétne v § 2 ods. 7 tohto zákona.

21. Prvostupňový orgán správne vyhodnotil skutočnosti vyplývajúce z utajovanej písomnosti, zistil presne a úplne skutkový stav veci, teda si obstaral potrebné podklady na rozhodnutie a nemohol rozhodnúť inak, iba zrušiť prechodný pobyt žalobcu.

22. Ustanovenie § 36 ods. 1 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov s poukazom na § 33 ods. 6 písm. b) tohto zákona, je ustanovením kogentným, nepripúšťa odchýlenie od jeho vymedzenia v zákone, t. j. striktno prikazuje policajnému útvaru zrušiť prechodný pobyt na území SR, ak nastanú zákonné dôvody, v ktorých „postačuje“ existencia dôvodného podozrenia z ohrozenia bezpečnosti štátu tak, ako to vyplývalo z podkladov utajovanej písomnosti v prípade žalobcu.

23. Orgán verejnej správy 1. stupňa vzal do úvahy možné dôsledky zrušenia prechodného pobytu žalobcu, a to najmä s ohľadom na jeho rodinný a súkromný život, avšak z hľadiska bezpečnostného záujmu SR je tento záujem nad záujmom práv a slobôd žalobcu, pričom miera ohrozenia bezpečnosti štátu zistená z utajovanej skutočnosti je takého charakteru, že je jednoznačne povýšená nad záujmom práv a slobôd účastníka konania. V čl. 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sú stanovené možné obmedzenia práva na rešpektovanie rodinného života s dôrazom na tom, že prípadný zásah do súkromného a rodinného života neznamena, že správny orgán je vždy pri takejto námietke povinný svoje rozhodnutie zmeniť.

24. V rámci skúmania dopadu na rodinný život žalobcu poukázal žalovaný na to, že manželka žalobcu má udelený dlhodobý pobyt, dcéra má udelený prechodný pobyt na účel podnikania, syn dlhodobý pobyt a ďalší syn prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny so žalobcom, avšak žije na adrese v okrese E. spolu s matkou. Žalobca je prihlásený k trvalému pobytu v R. R.. Je otázne aký súkromný a rodinný život vedie žalobca spolu s manželkou a deťmi, keďže nežijú v spoločnej domácnosti na spoločnej adrese.

25. Podľa žalovaného nie je pravdou skutočnosť, že manželka a deti sú na ňom hmotne a finančne závislí, nakoľko manželka má udelený samostatný pobyt - dlhodobý pobyt a podniká, finančne a hmotne teda nie je závislá na žalobcovi, žalobca s ňou nežije v domácnosti. Plnoletá dcéra taktiež podniká. Syn má udelený dlhodobý pobyt na adrese spolu s matkou, teda ho finančne a hmotne zabezpečuje ona. Jedine najmladší syn má udelený prechodný pobyt s otcom, s ktorým ale maloletý syn na spoločnej adrese nežije, je prihlásený k pobytu na adrese matky, teda je zrejme, že hmotne a finančne zabezpečuje dieťa matka.

26. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že pri zrušení jeho prechodného pobytu, resp. pri zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu, dôjde k zrušeniu prechodného pobytu aj maloletému synovi, a tým k vytrhnutiu z prirodzeného prostredia a k pretrhnutiu rodinných väzieb, žalovaný uviedol, že maloletý žije v spoločnej domácnosti spolu s matkou a súrodencami, a ak by aj došlo k zrušeniu prechodného pobytu garanta - žalobcu, existuje pre dieťa zákonná možnosť požiadať v zastúpení zákonného zástupcu - matky o udelenie pobytu spolu s matkou ako garantom, a tým naďalej upevňovať rodinné väzby.

27. K poukazom na investície finančných prostriedkov do podnikania na území SR a na vlastníctvo nehnuteľností s tým, že žalobca je spoločníkom a konateľom v dvoch spoločnostiach s ručením obmedzeným, žalovaný uviedol, že nie je možné nadradiť súkromný záujem jednotlivca, ktorý pramení či už z podnikateľskej činnosti, alebo z jeho väzieb na území SR, nad bezpečnostný záujem štátu.

28. Podľa žalovaného, žalobcovi nehrozila žiadna závažná ujma, hospodárska či finančná ujma alebo iný vážny nenapraviteľný následok, pretože preverovaním z dostupných zdrojov bolo zistené, že žalobca nie je jediným konateľom obchodných spoločností. Obchodné spoločnosti majú ako konateľov zapísaných aj ďalšie osoby, ktoré budú môcť naďalej aj bez prítomnosti žalobcu konať za spoločnosti, a teda chod obchodných spoločností nie je viazaný výlučne na osobu žalobcu.

29. Pre podnikanie ako také nie je bezpodmienečne nutná prítomnosť žalobcu na území SR a v prípade potreby tento môže kedykoľvek pricestovať na územie SR na základe biometrického pasu bez víza, nakoľko SR uplatňuje s Z. bezvízový styk.

30. Žalobca má naďalej hlásenú adresu trvalého pobytu (aj celá rodina) na Z. v meste N., A. oblasť a je pravdepodobné, že sa jedná o adresu v bytovom dome, prípadne o adresu rodinného domu, ktorého je vlastníkom. Na Z. má rodičov a súrodencov, ako aj rodičov a súrodencov manželky, takže návrat do domovskej krajiny, ktorej je štátnym občanom, nie je pre žalobcu a prípadne aj jeho rodinu nemožným. Žalobca je a naďalej bol štátnym občanom Z., rovnako ako aj manželka a deti, preto neexistuje dôvod, aby sa nemohol do svojej rodnej a domovskej krajiny vrátiť a opätovne v nej žiť a pôsobiť. Päťročný pobyt na území SR nie je tak dlhým časovým obdobím na to, aby celkom pretrhol svoje väzby k rodnej krajine, a aby stratil akékoľvek kontakty nielen s príbuznými, ale aj známymi a priateľmi, s ktorými fungoval v čase pred príchodom na územie SR.

31. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na to, že žalobca slobodne a pomerne často cestuje do zahraničia, a to aj na Z., o čom svedčia záznamy o prekračovaní vonkajších hraníc v cestovných pasoch. A. oblasť, kde žalobca uvádza adresu trvalého pobytu (rovnako aj jeho rodina), rovnako aj M. oblasť (F. oblasť), odkiaľ pochádza jeho manželka a kde žijú aj ich príbuzní, sa nachádza na západe krajiny a tieto časti krajiny sú od konfliktných východných oblastí vzdialené cca 1 000 km. Z uvedeného vyplýva, že žalobca so svojou rodinou nie sú ohrození na živote.

32. Správnu žalobou, doručenu v zákonnej lehote, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia orgánu verejnej správy 1. stupňa, ich zrušenia a vrátenia veci orgánu verejnej správy 1. stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

33. Žalobca namietal, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné, nezákonné, vecne nesprávne a v konaní sa vyskytli vady. Správne orgány nezobrali do úvahy žiadne z jeho tvrdení a ním predložených dôkazov a neprihľadli na kogentné ustanovenia Zákona o pobyte cudzincov. Správne orgány nesprávne právne posúdili prejednávanú vec, nedostatočne zistili skutkový stav veci a neimplementovali závery predošlého rozhodnutia správneho súdu a príslušnej judikatúry.

34. Podľa žalobcu správne orgány nezobrali do úvahy skutočnosti ním uvádzané a od začiatku konania razili priamočiaru cestu zrušenia prechodného pobytu. Správne orgány nepostupovali podľa Zákona o pobyte cudzincov, Správneho poriadku a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Scud/3/2012 zo dňa 15.03.2013, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžak/1/2016 zo dňa 30.04.2019.

35. Ďalej žalobca uviedol, že právna zástupkyňa požiadala o sprístupnenie utajovanej skutočnosti SIS v zmysle príslušných ustanovení Zákona o ochrane utajovaných skutočností a bolo jej zaslané nesúhlasné stanovisko na predmetnú žiadosť a utajovaná skutočnosť právnej zástupkyne nebola sprístupnená.

36. Žalobca ďalej poukázal na to, že mu bol udelený prechodný pobyt na účel podnikania dňa 08.11.2012 a po obnovení s platnosťou do 30.04.2019. Požiadal aj o udelenie dlhodobého pobytu, nakoľko od udelenia prechodného pobytu na území SR žil nepretržite viac ako 5 rokov so svojou rodinou, ktorá je na ňom hmotne a finančne závislá. Pretrhol väzby s rodnou krajinou, predal nehnuteľnosti a iný majetok a v rodnej krajine nemá žiadne finančné a majetkové väzby, teda sa v podstate nemá kam vrátiť a za svoj domov považuje Slovenskú republiku. Jeho manželka, ako aj 3 deti, sú na ňom hmotne aj finančne závislé, žijú spolu s ním na území SR a najmladší syn rozpráva len slovenským jazykom, keďže sa narodil na území SR počas prechodného pobytu a má aj slovenský rodný list. Najmladší syn navštevuje slovenskú škôlku. O adaptácii a pevných väzbách svedčí skutočnosť, že manželka žalobcu, ako aj syn, majú na území SR dlhodobý, trvalý pobyt.

37. Žalobca namietal, že v prípade zrušenia jeho prechodného pobytu bude celá rodina nútená pretrhnúť súkromný a rodinný život a budú nútení vytrhnúť najmladšieho syna z prirodzeného prostredia pod nátlakom stresu. Zrušenie prechodného pobytu bude mať ďalekosiahle dôsledky na súkromný a rodinný život žalobcu a jeho rodiny. Poukázal ďalej na to, že prostredný syn navštevuje slovenskú základnú školu, darí sa mu a reprezentuje SR v športe. Zrušenie prechodného pobytu by malo ďalekosiahle následky nielen vo finančnom vyjadrení, ale aj v oblasti pretrhnutia väzieb súkromného a rodinného života a fatálne následky pre celú rodinu.

38. Centrom súkromného, rodinného, spoločenského a kultúrneho života žalobcu a jeho rodiny bola a je Slovenská republika. V decembri 2017 podal žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu a od tejto doby nebolo konanie o udelení dlhodobého pobytu, a ani konanie o zrušení prechodného pobytu, právoplatne ukončené, preto je irelevantné a právne neopodstatnené, aby menil adresu, keďže konania trvajú viac ako jeden rok. Na udelenie štátneho občianstva SR ako príslušník tretej krajiny musel okrem iného občan tretieho štátu spĺňať dĺžku nepretržitého pobytu na území SR 8 rokov. Preto je neprípustné stanovisko žalovaného v časti, kde podľa jeho názoru prevyšuje verejný záujem a bezpečnosť štátu nad súkromným a rodinným životom s poukazom na to, že žalobca je štátny príslušník tretej krajiny. Svoj rodinný a súkromný život žalobca vedie viac ako 5 rokov na území SR. Ustanovenie § 36 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov odkazuje na súkromný a rodinný život bez ohľadu na štátne občianstvo.

39. Žalobca investoval nemalé finančné prostriedky nielen do podnikania, ale v SR vlastní aj nehnuteľnosti. Je spoločníkom a konateľom v jednej obchodnej spoločnosti a donedávna bol aj spoločníkom a konateľom v ešte jednej obchodnej spoločnosti. Obchodným spoločnostiam sa darí, čo je overiteľné z verejne dostupných zdrojov. Spoločnosti žalobcu sú prínosom pre hospodárstvo SR a sú prínosom pre verejný záujem. Žalobca vykonáva činnosť konateľa a do jeho kompetencie teda v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka patrí rozhodovanie o obchodnom vedení spoločnosti, čiže rozhoduje o smerovaní spoločnosti, zastupuje spoločnosť navonok, dojednáva obchody, uzatvára partnerstvá a všetky podnikateľské aktivity na území SR závisia od jeho osobnej prítomnosti. Zrušenie prechodného pobytu by tak mohlo mať za následok majetkovú škodu nielen voči jeho osobe, ale by to malo aj dopad na výkon podnikateľskej činnosti.

40. Žalobca sa na území SR zdržiava nepretržite viac ako 5 rokov, nie je voči nemu začaté trestné stíhanie, nebol odsúdený právoplatne za žiadny trestný čin, nedopustil sa žiadneho priestupku, neohrozuje verejný poriadok, a ani bezpečnosť štátu, plní si všetky povinnosti v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov, platí odvody a plní si aj daňové povinnosti. V minulosti došlo zo strany neznámeho subjektu k parazitovaniu na obchodnom mene a dobrom mene spoločností žalobcu a k zavádzaniu tretích subjektov, pričom podnikol všetky právne kroky na odstránenie protiprávneho stavu a bolo podané aj trestné oznámenie na neznámeho páchatela. Tieto skutočnosti boli aj predmetom vyjadrení, v ktorých uviedol aj číslo trestného konania a meno páchatela, ktorý je odsúdený za trestný čin. Tieto skutočnosti si vedeli správne orgány overiť, a to aj v súvislosti s vysvetlením kontaktu s určitou osobou.

41. Žalobca ďalej upozornil na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 3 ods. 5 Správneho poriadku s tým, že rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci (zásada materiálnej pravdy).

42. Ďalej žalobca poukázal na čl. 2 „Ochrana života“ a na čl. 5 „Právo na slobodu a bezpečnosť“ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s tým, že správny orgán sa má sústrediť na všetky skutočnosti, ktoré boli potrebné k rozhodnutiu vo veci a mal prihliadnuť na všeobecne známu politickú situáciu v jeho domovskej krajine a na stále pretrvávajúci bezpečnostný konflikt na časti územia, ako aj na objavujúce sa teroristické činy.

43. Odôvodnenie rozhodnutí, v ktorých je uvedené, že osoby oprávnené na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, sa oboznámili s obsahom písomností a došli k záveru, že žalobca môže predstavovať riziko pre bezpečnosť štátu, bez opätovného uvedenia, o aké skutočnosti sa jedná, je v rozpore s čl. 48 Ústavy SR, a to aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR. Článok 48 Ústavy SR poskytuje každému právo na súdnu a inú ochranu a pojednáva o tom, že každý má právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom. Obsah práva na spravodlivý súdny proces preto nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri ich uplatnení, ale obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov SR, a ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy.

44. Cudzincom na území SR sa zaručujú všetky práva uvedené v čl. 46 - 50 Ústavy SR, a keďže oprávnený subjekt je v týchto článkoch uvedený ako „každý“, možno vyvodiť, že princíp rovnosti rozširuje Ústava SR aj na konania pred inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy. Podľa rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR už konaním pred správnym orgánom má byť účastníkovi konania daná možnosť účinne sa brániť, ak napríklad má dôkazy, ktoré môžu vyvrátiť skutočnosti, ktoré tvoria podklad rozhodnutia, alebo ak z iného dôvodu nesúhlasí s podkladom rozhodnutia (utajovanou skutočnosťou).

45. Žalobca sa počas konania pred správnym orgánom 1. stupňa a pred žalovaným obrátil s podnetom na verejného ochrancu práv, aby predišiel opätovnému konaniu pred súdom a verejný ochranca práv doručil svoje stanovisko, v ktorom poukázal na závery Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 8/2016 zo dňa 12.12.2018 a na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžak/1/2016 zo dňa 30.04.2019. V ďalšom žalobca poukázal na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR vo vzťahu k sprístupneniu informácií o dôvodoch, prečo osoba predstavuje bezpečnostné riziko pre štát.

46. Konanie pred správnymi orgánmi je ovládané zásadou hospodárnosti a rýchlosti, ako aj zásadou materiálnej pravdy, ktorá vyjadruje požiadavku, aby správne orgány úplne a presne zistili skutočný stav a zaobstarali si potrebné podklady pre rozhodnutie. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie, vzhľadom na rôznorodosť možných situácií, Správny poriadok určuje demonštratívny spôsobom. Právna teória v tejto súvislosti hovorí o vyhľadávacej a prejednávacej zásade. Zo Správneho poriadku vyplýva, že zodpovednosť za zisťovanie podkladov pre rozhodnutie nesie správny orgán. Správnosť a úplnosť zistených podkladov má zároveň viesť k presvedčivosti rozhodnutia správneho orgánu, čo sa premieta predovšetkým v odôvodnení rozhodnutia.

47. Slovenská republika ako právny štát a člen EÚ presadzuje súladnosť správania slovenského orgánu so všetkými právnymi predpismi v intenciách čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, a aj s princípmi dobrej verejnej správy. Uplatnenie princípov dobrej verejnej správy v praxi znamená, že každé rozhodnutie musí byť náležite odôvodnené, aby bolo transparentné a preskúmateľné. Nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov spočíva v nedostatku dôvodov skutkových a je takou vadou, ktorá bráni súdu vecnému prieskumu zákonnosti rozhodnutia. Za také vady sú považované prípady, keď správny orgán oprie rozhodovacie dôvody o skutočnosti v konaní nezisťované, prípadne zistené v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či boli dôkazy vykonané.

48. Žalobca ďalej poukázal na závery rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Scud/3/2012 zo dňa 15.03.2013 vo vzťahu k aplikácii ustanoveniu § 120 ods. 1 a 2 Zákona o pobyte cudzincov. Ďalej poukázal na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sža/3/2018 zo dňa 15.04.2018, v ktorom bol vyjadrený názor, že pokiaľ dôjde k stretu dvoch základných práv a slobôd, na jednej strane práva žalobcu na súkromie a rodinný život garantovaného Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd (čl. 8

ods. 1), a na druhej strane práva štátu na zásah do tohto práva z dôvodu potreby ochrany bezpečnosti a verejného poriadku (čl. 8 ods. 2), teda k stretu záujmu súkromného so záujmom verejným, treba, aby v administratívnom konaní bolo nad všetky pochybnosti preukázané, že z konania žalobcu hrozí Slovenskej republike ohrozenie verejnej bezpečnosti, pričom správny orgán v tejto súvislosti musí zväžiť aj hľadisko súkromné tak, aby bolo možné jednoznačne z obsahu rozhodnutia posúdiť, či odopretím udelenia povolenia k pobytu na území SR nebolo neprimerane obmedzené alebo odňaté právo žalobcu na súkromie a rodinný život na území SR.

49. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžak/1/2016 zo dňa 30.04.2019 vyplýva, že v prípade, ak účastníkovi konania nie je známa aspoň podstata obsahu vyjadrenia SIS, na základe ktorého bola zamietnutá jeho žiadosť, dochádza k porušeniu princípu rovnosti zbraní. Rozhodnutie správneho orgánu musí byť dostatočne odôvodnené a musí z neho jasne vyplývať, na základe akých konkrétnych skutočností predstavuje účastník hrozbu pre štát. Ak nie je rozhodnutie dostatočne odôvodnené a nevyplývajú z neho jasné dôvody pre zamietnutie žiadosti, nie je možné vylúčiť svojvoľu správneho orgánu a takéto konanie je v rozpore s princípom právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy SR a dochádza aj k porušovaniu ďalších práv s ním spojených, konkrétne práva na súdnu a inú právnu ochranu, ako aj práva na spravodlivý proces.

50. Žalobca ďalej poukázal aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 15/2003, v ktorom Ústavný súd SR uviedol, že ak zákonodarca v zákone č. 241/2001 Z.z. upravil súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Národného bezpečnostného úradu tak, že dotknutá osoba sa z rozhodnutia, ktoré má byť predmetom súdneho preskúmania, nedozvie ani základné údaje o tom, prečo sa preverka skončila bez vyjadrenia, potom prístup preverovanej osoby k súdnej ochrane je obmedzený takým spôsobom a v takej miere, že sa pritom zasahuje do podstaty jej práva na súdnu ochranu, čo v konečnom dôsledku viedlo k záveru o nesúlade takéhoto riešenia s čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR.

51. Žalobca ďalej poukázal aj na rozhodovacia činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva, konkrétne v rozhodnutiach vo veci Boultif proti Švajčiarsku, rozsudok zo dňa 02.08.2001, sťažnosť č. 54273/00 a vo veci Liu a Liu proti Rusku, rozsudok zo dňa 06.12.2017, sťažnosť č. 42086/05. V uvedených rozhodnutiach Európsky súd pre ľudské práva konštatoval porušenie čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

52. Správne orgány nezobrali do úvahy ustanovenie § 36 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov a nerozhodli ani v súlade so závermi rozhodnutia správneho súdu, ktoré bolo vydané v tejto veci, ako aj v súlade s judikatúrou slovenských súdov.

53. Správny orgán nemôže vo svojom rozhodnutí opäť niečo len predpokladať a postaviť svoje rozhodnutie a závery na domnienke, ale podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku je povinný spoľahlivo zistiť stav veci. Samotné vyjadrenie žalobcu obsahovalo uvedenie podstatných skutočností a dôkazov pre danú posudzovanú vec a rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, ako aj pre nedostatok dôvodov, a zistenie skutkového stavu nebolo dostatočné pre posúdenie veci. V rozhodnutí absentuje úvaha, ktorou sa príslušný správny orgán riadil pri svojom rozhodovaní a správne orgány nezobrali do úvahy žiadne z tvrdení žalobcu a razili priamočiaru cestu zrušenia prechodného pobytu na účely podnikania na území SR.

54. Článok 8 Dohovoru nie je možné interpretovať tak, ako to bolo zo strany správnych orgánov, a to v zmysle žiť spolu v domovskej či inej krajine. Odôvodnením a obsahom rozhodnutí dochádza k porušeniu čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, správne orgány nepostupovali v súlade so Zákom o pobyte cudzincov a opomenuli aj Správny poriadok, ktorý vyjadruje požiadavku, že rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány odôvodnením svojich rozhodnutí neposkytli žalobcovi dostatočné informácie na účinnú obranu.

55. Žalobcovi nie sú do dnešného dňa známe dôkazy, na základe ktorých môže jeho činnosť predstavovať ohrozenie bezpečnosti štátu, nevie sa k danej situácii objektívne vyjadriť, prípadne navrhnúť dôkazy na potvrdenie jeho tvrdení a nevie sa teda účinne brániť. Nie si je vedomý toho, že by nejakým spôsobom počas pobytu na území SR mohol ohroziť bezpečnosť štátu, nakoľko sa nedopustil žiadneho trestného činu, dodržiava všetky všeobecne záväzné právne predpisy a plní si svoje zákonné

povinnosti. Správne orgány svoje rozhodnutie postavili na domnienke a odôvodnenie formou „môže jeho činnosť predstavovať ohrozenie bezpečnosti štátu“, nie je jednoznačným právnym posúdením.

56. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že prvostupňový orgán bol povinný postupovať podľa § 36 ods. 1 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov a zrušiť prechodný pobyt žalobcovi, nakoľko v súvislosti s konaním o jeho žiadosti vystali v konaní závažné skutočnosti, ktoré mali zásadný vplyv na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti a boli dôvodom na zrušenie jeho pobytu na území SR, ktorý bol na účel podnikania. V rámci konania o udelenie dlhodobého pobytu vystala v prvom rade informácia doručená dňa 04.01.2019 zo SIS, zaevidovaná pod č. E. a je uvedená aj v administratívnom spise o zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu. Prvostupňový orgán požiadal dňa 21.01.2019 SIS o vyjadrenie podľa ustanovenia § 125 ods. 6 Zákona o pobyte cudzincov a o jednoznačné právne posúdenie vzniku ohrozenia bezpečnosti štátu v súvislosti s osobou žalobcu. Požiadal o zodpovedanie otázky, či pobyt žalobcu predstavuje ohrozenie bezpečnosti štátu. Na žiadosť bolo doručené vyjadrenie SIS evidované pod č. E. zo dňa 30.01.2019, v ktorom je uvedené, že k osobe žalobcu sa SIS vyjadrila písomnosťou evidovanou pod č. E. a táto písomnosť bola odoslaná dňa 04.01.2019 na adresu Úrad hraničnej a cudzineckej polície PZ Bratislava. Táto písomnosť bola evidovaná po doručení na Riaditeľstve hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica pod č. PPZ-HCP-BB-D-3/2019, stupeň utajenia „N.“. Po oboznámení a preskúmaní obsahu písomnosti oprávnená osoba skonštatovala, že činnosť žalobcu môže predstavovať riziko pre bezpečnosť štátu. Informácie obsiahnuté v utajovanej písomnosti svedčia o dôvodnom podozrení vo vzťahu k ohrozeniu bezpečnosti štátu.

57. Sám žalovaný z dôvodu riadneho preskúmania skutkového stavu veci dňa 23.05.2019 písomnosťou č. PPZ-HCP-BB2-108-001/2019-SK požiadal oprávnenú osobu Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, aby sa oboznámila s dotknutou utajovanou písomnosťou k osobe žalobcu a spracovala o zistených informáciách záznam. Dňa 28.05.2019 obdržal žalovaný od oprávnenej osoby písomnosť č. PPZ-HCP-BB2-108-002/2019-SK, z ktorej vyplynulo, že oprávnená osoba sa dňa 28.05.2015 oboznámila s obsahom utajovanej písomnosti a uviedla, že aktivity žalobcu môžu predstavovať riziko pre bezpečnosť štátu, a teda informácie obsiahnuté v utajovanej písomnosti svedčia o dôvodnom podozrení vo vzťahu k ohrozeniu bezpečnosti štátu.

58. Žalovaný nedisponoval oprávnením, ktoré by mu umožňovalo v rozhodnutí rozpisovať, akého konania sa žalobca dopustil, nakoľko vychádzal z informácie podliehajúce Zákonom o ochrane utajovaných skutočností.

59. Vzhľadom na charakter utajenia predmetnej informácie podanej oprávneným štátnym orgánom, nie je možné, aby obsah bol v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu, a následne v rozhodnutí o zrušení prechodného pobytu na území SR, bližšie špecifikovaný a prvostupňový správny orgán nedisponoval ani oprávnením, ktoré by mu umožnilo v rozhodnutí o zrušení prechodného pobytu rozpisovať, akého konkrétneho konania sa žalobca dopustil. Ide o informácie, ktoré podliehajú režimu utajovaných skutočností, upravených Zákonom o ochrane utajovaných skutočností, a zároveň podliehajúce špeciálnemu režimu.

60. Ustanovenie § 36 ods. 1 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov s poukazom na § 33 ods. 6 písm. b) tohto zákona je ustanovením kogentným, ktoré nepripúšťa odchýlenie od vymedzenia v zákone, t. j. striktno prikazuje policajnému útvaru zrušiť prechodný pobyt na území SR, ak nastanú zákonné dôvody, z ktorých postačuje existencia dôvodného podozrenia z ohrozenia bezpečnosti štátu tak, ako to vyplýva z podkladov utajovanej písomnosti v prípade žalobcu. Zákonodarca striktno ukladá policajnému útvaru zrušiť prechodný pobyt na území SR, a to bez možnosti iného riešenia.

61. Žalovaný poukázal aj na ustanovenie § 2 ods. 1 písm. l) Zákona o pobyte cudzincov s tým, že v tomto ustanovení je zadefinované, čo sa rozumie ohrozením bezpečnosti štátu. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal ustanovenie § 36 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov, tak týmto ustanovením sa žalovaný dôsledne vo svojom rozhodnutí zaoberal.

62. Preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade so Zákonom o pobyte cudzincov a v súlade so Správnym poriadkom. Bolo vydané v súlade so zásadou zákonnosti, s dôrazom na to, že vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Všetky dôkazy, predovšetkým informácia od SIS, informácie od oprávnených osôb, ktoré sa mohli oboznamovať s utajovanou písomnosťou, sú zdokumentované v

listinnej podobe. Žalovaný sa dôsledne zaoberal a vysporiadal s námietkami žalobcu, ktoré boli uvedené vo vyjadrení, aj v samotnom odvolaní. Žalobcovi nebolo bránené účinne hájiť jeho záujmy a bolo reagované na všetky jeho podnety.

63. K poukazu na jednotlivé uznesenia a rozsudky súdov SR žalovaný uviedol, že napriek názoru žalobcu o obdobnosti jednotlivých prípadov je potrebné každý prípad posudzovať špecifickým spôsobom, predovšetkým vo vzťahu k zisteniam a záverom SIS. K rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sža/3/2018 zo dňa 15.04.2018 žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán vzal do úvahy možné dôsledky zrušenia prechodného pobytu žalobcu v zmysle § 36 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov, avšak z hľadiska bezpečnostného záujmu SR je tento záujem nad záujmom práv a slobôd žalobcu, pričom miera ohrozenia bezpečnosti štátu zistená z utajovanej skutočnosti je takého charakteru, že je jednoznačne povýšená nad záujmom práv a slobôd žalobcu.

64. V čl. 8 ods. 2 Dohovoru sú stanovené možné obmedzenia práv na rešpektovanie súkromia a rodinného života s dôrazom na to, že prípadný zásah do súkromného a rodinného života neznamená, že je správny orgán vždy pri takejto námietke povinný svoje rozhodnutie zmeniť. V predmetnom prípade bolo zrušenie prechodného pobytu vykonané v súlade so Zákonom o pobyte cudzincov, a teda zásah do jeho rodinného života, ako aj dôsledky zrušenia jeho prechodného pobytu, spĺňajú podmienky podľa čl. 8 ods. 2 Dohovoru. Žalovaný, aj prvostupňový orgán, boli povinní skúmať, a aj preskúmali, či rozhodnutie nezasiahne neprimeraným spôsobom do základných práv a slobôd žalobcu, najmä s ohľadom na práva detí. V žiadnom prípade nie je možné ale nadradiť súkromný záujem jednotlivca, ktorý pramení či už z jeho podnikateľskej činnosti, alebo z jeho väzieb na území SR, nad bezpečnostný záujem štátu.

65. Pokiaľ žalobca poukazoval na judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, tak tieto sú nespochybniteľné, avšak žalovaný sa k nim bližšie nevyjadril, pretože podľa jeho názoru žiadny z prípadov, ktoré žalobca uviedol v správnej žalobe, nepojednáva o totožnom prípade, ako je prípad žalobcu.

66. Nález Ústavného súdu SR, na ktorý poukazoval žalobca, pojednával okrem iného o zákonnosti rozhodnutia Národného bezpečnostného úradu, teda taktiež to nesúviselo s prejednávanou vecou.

67. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že v ďalšom konaní neboli zohľadnené závery správneho súdu vyslovené v predchádzajúcom rozhodnutí, tak žalovaný uviedol, že z preskúmaných rozhodnutí, vydaných po zrušení jeho predchádzajúcich rozhodnutí, postupoval v súlade s vysloveným právnym názorom, ale nemohol opomenúť ani Zákon o pobyte cudzincov. Keďže krajský súd konštatoval, že informácie obsiahnuté v utajovanej písomnosti nebolo možné vyhodnotiť ako také, ktoré by zakladali dôvodné podozrenie vo vzťahu k ohrozeniu bezpečnosti štátu alebo k ohrozeniu verejného poriadku, tak sa prvostupňový orgán opätovne dožadoval na SIS o vyjadrenie, či žalobca môže predstavovať riziko pre bezpečnosť štátu. Opätovne boli poskytnuté informácie obsiahnuté v utajovanej písomnosti a tieto boli vyhodnotené. V nových rozhodnutiach bol presne špecifikovaný pojem „ohrozenie bezpečnosti štátu“, čím bola odstránená vytýkaná nejednoznačnosť dôvodného podozrenia vo vzťahu k ohrozeniu bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku, čo bolo vytýkané v predchádzajúcich rozhodnutiach.

68. Pokiaľ bolo namietané, že žalobcovi, ani jeho právneho zástupcovi, nebolo zo strany SIS umožnené nazrieť do utajovanej skutočnosti, tak nie je v kompetencii žalovaného zasahovať do kompetencií SIS, ktorá ako jediný oprávnený orgán môže rozhodnúť o tom, či udelí, alebo neudelí súhlas na jednorazové oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou.

69. Na základe uvedenej argumentácie žalovaný žiadal, aby správny súd správnu žalobu zamietol.

70. Žalobca v replike uviedol, že nesúhlasí so skutkovými tvrdeniami vo vyjadrení žalovaného a pridrižiava sa správnej žaloby a jej petitu.

71. Správny orgán nezobral do úvahy žiadne z tvrdení žalobcu a ním predložených dôkazov, neprihliadol na kogentné ustanovenia Zákona o pobyte cudzincov, nerozhodol ani v súlade so závermi rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, a ani v zmysle záverov úradného záznamu zo dňa 24.01.2019, ktorý obsahuje konštatovanie „môže predstavovať riziko pre bezpečnosť štátu“, čo nie je jednoznačné zistenie skutočného stavu vecí a objektívne dokázané ohrozenie bezpečnosti štátu. Stanovisko verejného

ochrancu práv sa týkalo rozhodnutia ohľadne dlhodobého pobytu, ktoré je ale obsahovo totožné s rozhodnutím žalovaného v tomto konaní. Na dlhodobý pobyt žalovaný aplikoval mimoriadny opravný prostriedok, zrušil rozhodnutie a vec vrátil do konania na 1. stupeň, čo sa v prípade zrušenia prechodného pobytu nestalo, hoci postup, rozhodnutie a dôkazy, z ktorých vychádzal žalovaný, sú obdobné a totožné. Závery žalovaného nevyplývajú z príloh v spise, ani z úradného záznamu, kde nie je uvedené žiadne dôvodné podozrenie, prípadne konštatované ohrozenie bezpečnosti štátu.

72. V duplike žalovaný uviedol rovnaké skutočnosti, aké boli uvedené aj v jeho vyjadrení k správnej žalobe.

73. Správny súd nezistil dôvody pre nariadenie pojednávania podľa § 107 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj len „SSP“), preto rozsudok verejne vyhlásil postupom podľa § 137 ods. 4 SSP dňa 27.05.2020. Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 20.05.2020.

74. Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj orgánu verejnej správy 1. stupňa, vrátane postupu, ktorý im predchádzal, v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby (§ 134 SSP), a dospel k záveru, že správna žaloba žalobcu je dôvodná, preto rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa, podľa § 191 ods. 1 písm. d) a g) a ods. 3 SSP zrušil a vec vrátil podľa ods. 4 tohto ustanovenia orgánu verejnej správy 1. stupňa na ďalšie konanie.

75. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP; (1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

76. Podľa § 6 ods. 1 SSP; správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

77. Podľa § 2 ods. 1 písm. l/ Zákona o pobyte cudzincov; na účely tohto zákona sa rozumie ohrozením bezpečnosti štátu konanie osoby, ktorým ohrozuje demokratický poriadok, zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo konanie osoby, ktorým porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie.

78. Podľa § 2 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov; cudzincom je každý, kto nie je štátnym občanom Slovenskej republiky.

79. Podľa § 21 ods. 1 Zákona o pobyte cudzincov; prechodný pobyt môže policajný útvar udeliť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny

- a) na účel podnikania,
- b) na účel zamestnania,
- c) na účel štúdia,
- d) na účel osobitnej činnosti,
- e) na účel výskumu a vývoja,
- f) na účel zlúčenia rodiny,
- g) na účel plnenia služobných povinností civilnými zložkami ozbrojených síl,
- h) ktorý má priznané postavenie Slováka žijúceho v zahraničí,
- i) ktorý má priznané postavenie osoby s dlhodobým pobytom v inom členskom štáte.

80. Podľa § 36 ods. 1 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov; policajný útvar zruší prechodný pobyt, ak zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 alebo ods. 7.

81. Podľa § 33 ods. 6 písm. b) Zákona o pobyte cudzincov; policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok alebo verejné zdravie,

82. Podľa § 120 ods. 1 Zákona o pobyte cudzincov; ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní. Právne úkony vykonávané orgánom verejnej moci, fyzickou osobou a právnickou osobou v konaní podľa tohto zákona sa vykonávajú výlučne v listinnej podobe, ak v § 33 ods. 9, § 48 ods. 3, § 113 písm. c), § 115 ods. 1 a 10 a § 125 ods. 10 nie je ustanovené inak.

83. Podľa § 120 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov v znení platnom a účinnom do 06.03.2019; policajný útvar uvedie v odôvodnení rozhodnutia iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky, ak ide o rozhodnutie

- a) o zamietnutí žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,
- b) o zrušení prechodného pobytu podľa § 36 ods. 1 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,
- c) o zamietnutí žiadosti o vydanie modrej karty podľa § 39 ods. 1 písm. c), ak je štátny príslušník tretej krajiny hrozbou pre bezpečnosť štátu,
- d) o zamietnutí žiadosti o obnovenie modrej karty alebo o odňatí modrej karty podľa § 41 ods. 1 písm. d), ak je držiteľ modrej karty hrozbou pre bezpečnosť štátu,
- e) o zamietnutí žiadosti o udelenie trvalého pobytu podľa § 48 ods. 2 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,
- f) o zrušení trvalého pobytu podľa § 50 ods. 1 písm. a), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,
- g) o zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu podľa § 54 ods. 2 písm. b), ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny ohrozí bezpečnosť štátu,
- h) o zrušení tolerovaného pobytu podľa § 61 ods. 1 písm. b), ak štátny príslušník tretej krajiny ohrozuje bezpečnosť štátu,
- i) o administratívnom vyhostení podľa § 82 ods. 2 písm. a), ak štátny príslušník tretej krajiny predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, alebo podľa § 82 ods. 2 písm. b), ak štátny príslušník tretej krajiny ohrozuje bezpečnosť štátu.

84. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 215/2004 Z.z.; na účely tohto zákona je

a) utajovanou skutočnosťou informácia alebo vec určená pôvodcom utajovanej skutočnosti, ktorú vzhľadom na záujem Slovenskej republiky treba chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, neoprávneným rozmnožením, zničením, stratou alebo odcudzením (ďalej len "neoprávnená manipulácia") a ktorá môže vzniknúť len v oblastiach, ktoré ustanoví vláda Slovenskej republiky svojím nariadením,

b) informáciou

1. obsah písomnosti, nákresu, výkresu, mapy, fotografie, grafu alebo iného záznamu,
2. obsah ústneho vyjadrenia,
3. obsah elektrického, elektromagnetického, elektronického alebo iného fyzikálneho transportného média

85. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z.z.; Utajované skutočnosti sa podľa stupňa utajenia členia na

- a) prísne tajné,
- b) tajné,
- c) dôverné,
- d) vyhradené.

86. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 215/2004 Z.z.; stupňom utajenia Dôverné sa označuje utajovaná skutočnosť vtedy, ak by následkom neoprávnenej manipulácie s ňou mohlo dôjsť k poškodeniu štátnych záujmov, verejných záujmov alebo právom chránených záujmov štátneho orgánu, a tým k jednoduchej ujme na záujmoch Slovenskej republiky.

87. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z.z.; utajovaná skutočnosť musí byť chránená pred nepovolnou osobou a cudzou mocou spôsobom ustanoveným v tomto zákone, v predpisoch vydaných na jeho vykonanie a v ďalších osobitných predpisoch.

88. Podľa § 35 ods. 2, 3 a 4 zákona č. 215/2004 Z.z.; (2) S utajovanými skutočnosťami sa môže v rozsahu nevyhnutne potrebnom na jej využitie, bez splnenia podmienok podľa § 10, oboznámiť aj obvinený, jeho obhajca a ďalšie osoby podľa osobitného zákona, ohrozený svedok a chránený svedok, osoba konajúca v prospech orgánov podľa osobitných predpisov, osoba na základe dohody podľa osobitného predpisu a agent po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia. Poučenie tejto osoby vykoná ten, kto ju bude oboznamovať s utajovanými skutočnosťami, o čom vyhotoví písomný záznam.

(3) Za oprávnenú osobu sa považuje aj osoba, ktorá sa v konaní pred štátnym orgánom, na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná skutočnosť patrí, jednorazovo oboznámi s utajovanými skutočnosťami v rozsahu potrebnom na konanie, a to advokát, notár, znalec, tlmočník, súdny exekútor alebo starosta obce po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia. Poučenie vykoná ten, kto bude oprávnený rozhodnúť o prizvaní takejto osoby na konanie, o čom vyhotoví písomný záznam.

(4) Štátny orgán, ktorý vo veci koná, je povinný neodkladne písomne informovať úrad a pôvodcu utajovanej skutočnosti o osobe uvedenej v odseku 3 a o rozsahu jej oboznámenia s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia Prísne tajné, Tajné alebo Dôverné.

89. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR; každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

90. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

91. Podľa čl. 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

92. V prejednávanej veci bol žalobcovi udelený prechodný pobyt na účel podnikania. V konaní o žiadosti žalobcu o udelenie dlhodobého pobytu boli podľa orgánov verejnej správy zistené skutočnosti, ktoré boli dôvodom pre neudelenie dlhodobého pobytu, a zároveň boli dôvodom pre zrušenie prechodného pobytu žalobcu udeleného na účely podnikania. Správny súd už vo veci zrušenia prechodného pobytu žalobcu konal a vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 23S/70/2018 zo dňa 17.10.2018, ktorým zrušil predošlé rozhodnutia orgánov verejnej správy, týkajúce sa zrušenia prechodného pobytu žalobcu. Správny súd na základe správnej žaloby žalobcu rozhodol vo veci zrušenia jeho prechodného pobytu vyššie uvedeným rozsudkom pred prijatím Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 8/2016 zo dňa 12.12.2018. Podstatné v predošlom konaní vedenom pred správnym súdom bolo, že rozhodnutia orgánov verejnej správy boli nepreskúmateľné z dôvodu zamieňania si a prelínania sa pojmov „bezpečnosť štátu“ a „verejný poriadok“. Zároveň správny súd vyhodnotil skutočnosti utajovaného charakteru ako také, ktoré neodôvodňovali zrušenie prechodného pobytu či už z dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku zo strany žalobcu. Správny súd orgánom verejnej správy v rámci ďalšieho postupu v konaní uložil, aby v prípade, že vyhodnotia, že dôvod pre zrušenie prechodného pobytu existuje, svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnili.

93. Následne potom, ako správny súd zrušil predchádzajúce rozhodnutia týkajúce sa prechodného pobytu žalobcu, a ešte predtým, ako orgány verejnej správy rozhodli opätovne o zrušení prechodného pobytu žalobcu, sa podstatne zmenili okolnosti prejednávanej veci, nakoľko Ústavný súd SR nálezom sp. zn. PL. ÚS 8/2016 zo dňa 12.12.2018 rozhodol, že ustanovenie § 120 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov

nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 13 ods. 4 Ústavy SR a s čl. 47 Charty základných práv EÚ.

94. Z obsahu preskúmaných rozhodnutí, ako aj z obsahu administratívneho spisu, vyplýva, že orgány verejnej správy správne pri vydávaní „nových“ rozhodnutí (po zrušení predošlých rozhodnutí týkajúcich sa prechodného pobytu žalobcu správnym súdom), zohľadnili nález Ústavného súdu SR a ustanovenie § 120 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov, ktoré umožňovalo neuviesť v rozhodnutí výslovne dôvod, pre ktorý sa zrušoval prechodný pobyt z dôvodu ohrozenia bezpečnostných záujmov štátu, neaplikovali.

95. Z obsahu preskúmaných rozhodnutí vyplýva, že orgány verejnej správy 1. stupňa potom, ako boli predošlé rozhodnutia zrušené správnym súdom, opätovne žiadali Slovenskú informačnú službu (SIS) o informácie týkajúce sa žalobcu a o prípadných nežiaducich dôsledkoch jeho pobytu na území SR. Oprávnená osoba orgánu verejnej správy 1. stupňa, a v rámci odvolacieho konania aj oprávnená osoba žalovaného, sa následne oboznámili s obsahom utajovanej skutočnosti so stupňom utajenia „Dôverné“, na ktorú poukázala SIS a vyhodnotili, že je dôvodné podozrenie, že žalobca pri svojom pobyte môže ohroziť bezpečnosť štátu. Orgány verejnej správy v odôvodnení svojich rozhodnutí neuviedli bližšie dôvody pre zrušenie prechodného pobytu z toho dôvodu, že ide o informácie utajeného charakteru, ktoré podliehajú režimu Zákona o ochrane utajovaných skutočností.

96. V dôsledku rozhodnutia Ústavného súdu SR nemožno vo vzťahu k rozhodnutiam vydaným v administratívnom konaní v režime Zákona o pobyte cudzincov, a najmä vo vzťahu k ich odôvodneniu, aplikovať špeciálnu právnu úpravu (lex specialis) - § 120 ods. 2 Zákona o pobyte cudzincov, ktorá by umožňovala špecifickú formu odôvodnenia rozhodnutia oproti takému odôvodneniu, ktoré vyžaduje Správny poriadok, a ktorý sa na administratívne konanie vzťahuje v zmysle § 120 ods. 1 Zákona o pobyte cudzincov.

97. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenia Správneho poriadku, ktoré vymedzujú náležitosti rozhodnutia orgánu verejnej správy vydaného v administratívnom konaní, a ktoré sa v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 Zákona o pobyte cudzincov (ako bolo vyššie uvedené) vzťahujú aj na rozhodnutia orgánov verejnej správy vydané vo veci žalobcu.

98. Podľa § 46 Správneho poriadku; rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

99. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku; v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

100. V zmysle vyššie uvedených ustanovení Správneho poriadku rozhodnutie orgánu verejnej správy musí byť preskúmateľne odôvodnené, teda musia byť v ňom uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, úvahy pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, v rozhodnutiach musí byť uvedené, ako sa orgány verejnej správy vysporiadali s návrhmi, námietkami a vyjadreniami účastníkov konania.

101. Je nepochybné, že v čase rozhodovania správneho súdu o správnej žalobe žalobcu zákonodarca na nález Ústavného súdu SR nereflektoval. Ústava SR v čl. 125 ods. 3 prikazuje zákonodarcovi, t. j. orgánu, ktorý vydal právny predpis nesúladiť s ústavou, uviesť ho do 6 mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov do súladu s ústavou. Následkom nesplnenia tejto povinnosti je strata platnosti tohto právneho predpisu, jeho časti alebo jeho jednotlivého ustanovenia, a to po márnom uplynutí 6 mesiacov od zverejnenia nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov (čím stráca právny predpis, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie platnosť). Dôsledkom legislatívnej pasivity zákonodarcu je teda aj strata platnosti, nielen účinnosti dotknutého právneho predpisu, jeho časti alebo jednotlivého ustanovenia. Zákonodarca nereflektoval na nález Ústavného súdu SR v lehote 6 mesiacov od vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov, a ani do rozhodnutia správneho súdu nebola prijatá prípadne nová právna úprava, ktorá by reflektovala na potrebu regulácie týchto právnych vzťahov.

102. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy SR môžu štátne orgány konať len na základe ústavy, v jej medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

103. V čase rozhodovania orgánov verejnej správy, ako aj v čase rozhodovania správneho súdu, je platná a účinná právna úprava Správneho poriadku, ktorá stanovuje náležitosti pre rozhodnutie orgánov verejnej správy, ktoré rozhodovali v prejednávanej veci, a ktorá sa vzťahuje na administratívne konania prebiehajúce podľa Zákona o pobyte cudzincov. Zároveň je ale platná právna úprava Zákona o ochrane utajovaných skutočností, ktorá upravuje režim informácií, ktoré boli použité v tomto administratívnom konaní ako podklad rozhodnutia, teda ako dôkaz.

104. Vyššie uvedený stret právnych úprav, ktoré sa vzťahujú na prejednanú vec, je potrebné podľa správneho súdu posúdiť a vykladať v zmysle požiadaviek vyplývajúcich z Ústavy SR, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj v zmysle Charty základných práv EÚ a prihliadnúť predovšetkým aj na závery nálezu Ústavného súdu SR, ktorým bola vyslovená protiústavnosť takej právnej úpravy, ktorá nesprístupnila účastníkom konania vo veciach týkajúcich sa pobytu (aj azylu) žiadne informácie, pokiaľ išlo o bezpečnosť štátu, a pokiaľ boli tieto informácie obsahom takej písomnosti, ktorá podliehala špeciálnemu režimu utajenia.

105. Ústavný súd SR vo svojom náleze konštatoval, že ak z dôvodu bezpečnosti štátu nemožno dotknutej osobe oboznámiť presné a úplné dôvody tvoriace základ rozhodnutí, súdny prieskum takých rozhodnutí nemôže byť z hľadiska ochrany práv a právom chránených záujmov takejto osoby efektívny, nemôže byť ani dostatočnou zárukou proti prípadnej svojvôli kompetentného štátneho orgánu a nemôže ani reálne naplňať základné právo dotknutej osoby na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, či právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces podľa čl. 47 Charty základných práv EÚ.

106. V zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku, Zákona o ochrane utajovaných skutočností, Zákona o pobyte cudzincov a záverov nálezu Ústavného súdu SR, považuje preto správny súd rozhodnutia orgánov verejnej správy za nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Bolo úlohou orgánov verejnej správy oboznámiť žalobcu aspoň s podstatou dôvodov, ktoré viedli k zrušeniu jeho prechodného pobytu, a to prípadne aj v súčinnosti s pôvodcom utajovanej skutočnosti (po zistení jeho stanoviska). V prípade, že by nebolo možné oboznámiť žalobcu ani s podstatou dôvodov, bolo potrebné v rozhodnutí uviesť, čo takémuto sprístupneniu bráni. Navyše ustanovenie § 2 ods. 1 písm. l) Zákona o pobyte cudzincov vymedzuje, že ohrozením bezpečnosti štátu je také konanie osoby, ktorým ohrozuje demokratický poriadok, zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo konanie osoby, ktorým porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie. Vychádzajúc z požiadavky preskúmateľnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy je preto potrebné, aby orgán verejnej správy aj vymedzil, vo vzťahu ku ktorému záujmu uvedenému v tomto zákonom ustanovení má účastník konania predstavovať riziko, čím by mohlo dôjsť k ohrozeniu bezpečnosti štátu.

107. Správny súd považuje za potrebné zdôrazniť, že správny súd preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy a nesmie nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy (závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžk 14/2018 zo dňa 24.10.2019). V prípade, že by sa správny súd oboznámil s informáciou, ktorá je utajovanou skutočnosťou (sudcom správneho súdu nepochybne zo Zákona o ochrane utajovaných skutočností vyplýva oprávnenie na oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou) a sám ju sprístupnil žalobcovi (prípadne sprístupnil časť informácií alebo podstatu dôvodov podľa svojej úvahy), takýmto postupom by správny súd nahradil postup, úvahu a právne posúdenie veci orgánov verejnej správy. Informácie od SIS sú podkladom pre rozhodnutia orgánov verejnej správy a tieto ich musia vyhodnotiť, teda musia podliehať hodnoteniu a úvahám orgánov verejnej správy. Orgán verejnej správy musí v prvom rade byť tým subjektom, kto účastníkovi konania v rámci svojej zákonnej kompetencie v rozhodnutí odôvodní, aký rozsah z utajovanej informácie je možné sprístupniť, a či vôbec, a to prípadne aj v spolupráci s pôvodcom utajovanej skutočnosti a orgánmi, do ktorých kompetencie patrí vyhodnocovanie bezpečnostných rizík. Ak sa informácie nesprístupnia, aj v tomto smere musí byť uvedená preskúmateľná úvaha, prečo sa informácie nesprístupnili a aké riziko

resp. následky hrozia pri sprístupnení informácie v rozsahu aspoň podstaty dôvodov. V následnom prípadnom súdnom konaní potom správny súd preskúma aj zákonnosť takéhoto postupu a úvahy o rozsahu sprístupnenia informácií účastníkovi konania.

108. Postupom orgánov verejnej správy nedošlo k riadnemu zisteniu skutkového stavu a v neprospech žalobcu nebola zabezpečená „rovnosť zbraní“ a zásada proporcionality. Žalobca sa nemal možnosť kvalifikovane brániť a vyjadriť k zisteným skutočnostiam, pre ktoré bolo rozhodnuté o zrušení jeho prechodného pobytu na území SR. Navyše sa orgány verejnej správy nedostatočne vysporiadali s argumentáciou žalobcu, ktorou poukazoval na výsledky trestného konania a na možný súvis s prejednávanou vecou, a v rozhodnutiach neuviedli, či tieto prípadne majú súvis, alebo naopak prečo nemajú súvis s prejednávanou vecou.

109. Aj keď v prejednávanej veci došlo k zrušeniu prechodného pobytu, ktorý mal žalobca udelený len do 30.04.2019, a teda v čase rozhodovania správneho súdu už uplynula doba udeleného prechodného pobytu, správny súd považoval za dôvodné preskúmať zákonnosť správnu žalobou napadnutých rozhodnutí, ktoré súvisia s ďalšími prípadnými konaniami týkajúcimi sa pobytu žalobcu.

110. Záverom považuje správny súd za potrebné ešte uviesť, že v prípade, ak by došlo k zmene právnej úpravy alebo k zmene skutkového stavu v súvislosti aj s prebiehajúcim konaním týkajúcim sa dlhodobého pobytu žalobcu (prípadne s inými konaniami, ktoré by boli iniciované), sú orgány verejnej správy povinné na nové skutočnosti v rámci ďalšieho postupu v konaní reagovať.

111. Žalobca bol v konaní pred správnym súdom úspešný, preto mu správny súd priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania v rozsahu 100 % podľa § 167 ods. 1 SSP. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 175 ods. 2 SSP.

112. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.